

Living the Lotus 6

2024
VOL. 225

Buddhism in Everyday Life

2024 Northern California Cherry Blossom Festival
Risho Kosei-kai Members in North America
Participate in the Grand Parade in San Francisco

Living the Lotus Vol. 225 (June 2023)

Senior Editor: Keiichi Akagawa
Editor: Sachi Mikawa
Copy Editor: Ketsarin Handa

Living the Lotus is published monthly
By Risho Kosei-kai International,
Fumon Media Center, 2-7-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo 166-8537, Japan.
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

ริชโชโคเซไกคือองค์กรพุทธศาสนาระดับนานาชาติ ซึ่งรวมผู้คนมากมายที่มุ่งมั่นประยุกต์ใช้คำสอนในสังฆกรรมปฐกถาไตรปิฎก อันเป็นหนึ่งในพระสูตรที่สำคัญที่สุดของพระพุทธศาสนาในชีวิตประจำวันเพื่อก้าวไปสู่สันติภาพโลก ริชโชโคเซไกก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1938 โดยท่านประธานใหญ่คนเดียว นิวา โนะ (มีชีวิตในช่วงปี ค.ศ.1906 - 1999) และท่านรองประธานเมียวโกะ นางานูมะ (มีชีวิตในช่วงปี ค.ศ.1889 - 1957) และในปัจจุบันสมาชิกของริชโชโคเซไกมุ่งมั่นเผยแผ่ธรรมะให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านสันติภาพทั้งในประเทศญี่ปุ่นและต่างประเทศ โดยการประสานความร่วมมือกับผู้คนจากหลากหลายสาขาอาชีพทั่วโลกภายใต้การนำของท่านประธาน นิชิโกะ นิวา โนะ หรือประธานท่านปัจจุบัน

ชื่อวารสารฉบับนี้คือ “Living the Lotus – Buddhism in Everyday Life” ชื่อนี้สื่อถึงความหวังของเราทุกคนมุ่งมั่นปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวันในโลกที่ไม่สมบูรณ์แบบนี้ เพื่อเพิ่มพูนและสร้างคุณค่าแก่ชีวิตเรา เหมือนดอกบัวอันงดงามที่เบ่งบานในโคลนตม ซึ่งวารสารนี้จึงจุดประสงค์ในการช่วยให้ผู้คนทั่วโลกได้น้อมนำเอาธรรมะของพระพุทธศาสนาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างขึ้น

ใช้ชีวิตด้วยใจที่สงบและสันติ

ท่านนิชิโกะ นิวาโนะ
ประธานริชโซโคเซไก

หากเราได้ใช้ชีวิตแบบนี้

ฤดูกาลที่ยอดอ่อนของพืชเปียกชุ่มน้ำฝนและสองประกายระยิบระยับจับตาได้ใกล้มาถึงแล้ว แต่ทว่า ฝนนั้นมักมาพร้อมกับความชื้นและอุณหภูมิที่สูงขึ้น กระทั่งบางที่ทำให้เราเปียกชื้นและหดหู่ แต่อย่างน้อยก็หวังว่าใจเราจะยังคงสว่างสดใส

หลายวันก่อน ข้าพเจ้าได้เจอหนังสือรวบรวมบทกวีที่ตีพิมพ์ อยู่เล่มหนึ่ง เป็นบทกวีที่คุณซุนทาโร ทานิกาวะ ผู้ประพันธ์ได้แสดงความรู้สึกที่มีต่อ “คัมภีร์ธรรมบท” ในฉบับภาษาอังกฤษ โดยคุณทานิกาวะ ได้แสดงความรู้สึกนั้นออกมาเป็นถ้อยคำในภาษาญี่ปุ่นได้อย่างอิสระ ข้าพเจ้าจึงขอยกกวีบทหนึ่ง ที่มีอยู่ในนั้นมาแนะนำแก่ทุกท่าน

ด้วยความสงบ

หากไล่ตาม / ความสุขย่อมเหลือไว้เพียงความเศร้า / หากฟังพา / ย่อมเป็นทุกซีไม่จบสิ้น

จิตใจที่ไร้ซึ่งสิ่งสูญเสียน / ความสุขย่อมหลังไหลเข้ามา

ปิดประตูความโกรธ / ปิดประตูหัวใจ / ความถือดีผูกมัด / รัตตริงจิตไว้

จงสงบเถิด ใจเอ๋ย / จงผ่อนคลาย จงอ่อนโยน จงเบิกบาน

(“จงแข็งแรงแรง สงบ และยืดหยุ่น” โดยสำนักพิมพ์โคเซ)

บนสายรัดหนังสือเล่มนี้เขียนบอกเพียงว่า “หากเราได้ใช้ชีวิตแบบนี้” ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นเหมือนดังที่กล่าวนั้นจริงๆ

นั่นคือ การได้ใช้ชีวิตอย่างสงบ อย่างสบายใจ อย่างยืดหยุ่น และอย่างแข็งแรงแรง หากได้ใช้ชีวิตแบบนี้เราคงจะมีจิตใจที่เบิกบานแจ่มใสอยู่ทุกเมื่อและมีความสุข อีกทั้งใช้ชีวิตทุกวันได้อย่างสงบ ไร้ซึ่งสิ่งยึดติด ความวิตกกังวล หรือสิ่งกวนใจใดๆ เป็นแน่

พระพุทธเจ้าศากยมุนีทรงสอนเราว่า “การบำเพ็ญกรรม” จะนำเราไปสู่สภาวะแห่งความสงบสุข ซึ่งเข้าใจได้ว่าเราจะมีวันที่สงบสุขเช่นนั้นขณะสังขการบำเพ็ญกรรม ถ้าเช่นนั้น ทุกท่านทราบหรือไม่ว่าการบำเพ็ญกรรมดังกล่าวนั้นบ่งชี้ถึงสิ่งใด

ขอเพียงมีจิตปรารถนาที่จะพัฒนาตน

กล่าวกันว่าพระพุทธศาสนาเป็น “คำสอนที่ไม่มีสิ่งใดเทียบได้” และถือได้ว่าเป็นคำสอนที่ยอดเยี่ยมที่สุดอย่างไรก็ตาม เราไม่ควรแค่นับถือและซาบซึ้งคุณค่าของคำสอนเพียงเท่านั้น แต่ต้องหมั่นฝึกฝนสิ่งที่ได้เรียนรู้ในทุกวัน พร้อมกับบ่มเพาะจิตใจของเราอยู่เสมอ อีกทั้งยังยอมรับและเข้าใจว่าคำสอนนี้ไม่มีขีดจำกัดไม่ว่าเราจะเรียนรู้มากเพียงใดก็ตาม นี่คือนสิ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการบำเพ็ญกรรมเพื่อนำเราไปสู่ความสงบสุข

ศาสนาจะมีความหมายก็ต่อเมื่อเราลงมือปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมด้วยตัวเอง ดังนั้น การบำเพ็ญกรรมจึงเป็นการเพียรใช้คำสอนแต่ละอย่างที่เราได้เรียนรู้ในชีวิตประจำวัน อย่างเช่น ความมีน้ำใจหรือความโอบอ้อมอารี การปฏิบัติกับผู้อื่นด้วยความอบอุ่นและเบิกบานแจ่มใส การสะสมแต่ละช่วงเวลาที่เราปฏิบัติเช่นนั้นจะนำมาซึ่งวันแห่งความสงบในใจ

ถึงจะบอกว่า “ปฏิบัติตามคำสอนที่ได้เรียนรู้” แต่ก็อาจมีบางคนที่ยังสับสนว่าควรดำเนินถึงอะไรเพื่อเชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ข้าพเจ้าคิดว่าแต่ละคนมีการบำเพ็ญกรรมในแบบของตัวเอง ขึ้นอยู่กับว่าใครคือคนในอุดมคติ หรือ “ความมุ่งหมาย” ของเขาว่า “อยากจะใช้ชีวิตแบบนั้น” หรือ “อยากจะเป็นแบบนี้” เป็นต้น

ยกตัวอย่างเช่น การมุ่งมั่นที่จะรักษาสุขภาพของตัวเอง เพื่อที่จะได้ทำหน้าที่ของตนในแต่ละวันให้บรรลุผลก็ถือได้ว่าเป็นการบำเพ็ญกรรมรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมีความหมายเท่ากับการให้ (ใช้พลังกำลังร่างกายทำประโยชน์ให้ผู้อื่น) และการบำเพ็ญกรรมอีกอย่างหนึ่งคือการระมัดระวังไม่สร้างปัญหาให้ผู้อื่น แม้ว่าไม่มีใครเลยที่จะสามารถใช้ชีวิตโดยไม่สร้างปัญหาให้ใคร ไม่ใช่เพียงแต่การทำงานระดับมืออาชีพเท่านั้น แต่ยังรวมถึงงานบ้านในแต่ละวัน เช่น การหุงหาอาหาร การซักผ้า หรือการเลี้ยงลูกเองก็ควรทำด้วยความรู้สึกยินดีและมีความสุขอยู่เสมอ จึงนับเป็นการบำเพ็ญกรรมที่น่ายกย่องอีกอย่างหนึ่ง สรุปคือข้าพเจ้าคิดว่าการบำเพ็ญกรรมมีอยู่ในทุกที่ที่เราใช้ชีวิตประจำวันซึ่งเป็นไปตามความมุ่งหมายในขณะที่เราปรารถนาจะพัฒนาตัวเองให้ดีขึ้น และนั่นจะนำความสุขและความสงบมาสู่ตัวเรา

แต่ก็อาจมีบ้างบางวันที่ใจเรารู้สึกไม่สดชื่นแจ่มใส ในเวลาเช่นนี้ ยกตัวอย่างเช่น ลองทำตามคำแนะนำของคุณโยชิโอะ โทอิ ซึ่งดูจะเหมาะกับฤดูกาลนี้ที่ว่า

“แม้ว่าฝนจะตก / จงอย่าพรวน / ในวันฝนตก / ย่อมมีแนวทางการใช้ชีวิตในแบบวันฝนตกเช่นกัน” และค้นหาวิธีการใช้ชีวิตแบบใหม่ดูจะเป็นอะไรไป ข้าพเจ้าเชื่อว่าทั้งวันในวันนั้นจะเป็นวันที่ดีและสงบสุขอย่างแน่นอน

จาก “วารสารโคเซ” ฉบับมิถุนายน 2024

ผู้มีภารกิจ

หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากพระพุทธเจ้า

ท่านประธานใหญ่คนเดียว นีวาโนะ
ประธานผู้ก่อตั้งองค์กรริชโซโคเซไก

การประพฤติตนโดย “การคำนึงถึงประโยชน์ของผู้อื่น” นั้น มิได้เป็นเพียงการทำประโยชน์เพื่อผู้อื่นเพียงอย่างเดียว แต่การกระทำนั้นยังเป็น “การคำนึงถึงประโยชน์ของตัวเอง” หรือเป็นกำไรแก่ตัวเองด้วยอย่างแน่นอน นั้นหมายความว่าตัวเราจะพัฒนาอุปนิสัยได้ที่ละน้อยในขณะที่เราสั่งสมการฝึกคำนึงถึงประโยชน์ของผู้อื่น

การทำหน้าที่หรือโอชะที่ศูนย์ธรรมะเองก็เป็นเช่นนั้น แม้ว่าหน้าที่นั้นจะเป็นหน้าที่ที่ไม่ได้ยุ่งยากอะไร แต่เราจะเกิดความรู้สึกเป็นสุขอย่างอธิบายออกมาเป็นคำพูดไม่ถูกในตอนที่เราได้ทำหน้าที่นั้นจนสำเร็จลุล่วง นั้นเป็นเพราะว่าเมื่อเราปฏิบัติหน้าที่จนสำเร็จแล้ว เราสามารถสัมผัสได้อย่างชัดเจนถึงสิ่งที่เรียกว่า “การกำหนดของพระพุทธเจ้า (Buddha’s arrangement)” ไม่เพียงเท่านั้น “หน้าที่” นั้น ยังช่วยให้เราเข้าใจสภาวะแห่งพระพุทธเจ้าอันเป็นอุดมคติสูงสุดในฐานะมนุษย์ได้อีกก้าวหนึ่งด้วย ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงอยากจะกล่าวออกมาดังๆ ว่า “หน้าที่คือสิ่งที่มีประโยชน์ และหน้าที่คือการจะได้บรรลุพุทธภาวะ”

เพียงแต่สิ่งที่เป็นปัญหาในความเป็นจริงก็คือ อาจมีบางคนที่รู้สึกว่า “หน้าที่” เป็นความยุ่งยากลำบากหรืออาจมีคนทีล้งเลว่า “หน้าที่สำคัญขนาดนั้น เราจะทำได้หรือเปล่า” แต่ท่ามกลางความรู้สึกเหล่านั้นจะมีผลบุญจากความศรัทธาอยู่ ณ ที่ที่เราโน้มรับด้วยความยินดีว่า “นี่เป็นหน้าที่ที่เราได้รับมอบหมายจากพระพุทธเจ้า” ผู้ที่จะได้รับการช่วยให้พ้นทุกข์อย่างรวดเร็ว คือคนที่ศรัทธาในพระพุทธเจ้าและรู้สึกได้ว่า “ไม่ว่าหน้าที่อะไร เราจะขอก้าวผ่านความยากลำบากนั้นและทำหน้าที่นั้นให้สำเร็จลุล่วง”

พระอาจารย์โตเก็นแห่งนิกายเซ็น กล่าวไว้ว่า

“ผู้คนยุคนี้กล่าวว่า ต้องเลือกปฏิบัติในสิ่งที่ฝึกง่าย คำพูดนี้ไม่สอดคล้องกับพระพุทธศาสนาเป็นอย่างยิ่ง” คำกล่าวนี้หมายความว่าที่บอกว่าปฏิบัติในสิ่งที่ปฏิบัติได้ง่ายนั้น เป็นความคิดที่ไม่ตรงกับพระพุทธศาสนา

เราควรตั้งใจทำ “หน้าที่” อย่างสุดความสามารถ แม้ว่าหน้าที่นั้นอาจดูเกินความสามารถของเรานั้นจริงจะถือว่า “เหมาะสมกับพระพุทธศาสนา” และช่วยให้เราได้รับผลบุญที่แท้จริง ข้าพเจ้าหวังว่าทุกท่านจะได้สัมผัสกับความหมายของคำกล่าวของท่านโตเก็นได้ด้วยตัวท่านเอง

รวมเล่มโอวาทจากท่านประธานใหญ่นิกเคียว นิวาโนะ
“ผลเมล็ดพันธุ์แห่งพุทธะ 『菩提の萌を發さしむ』 หน้า.52-53

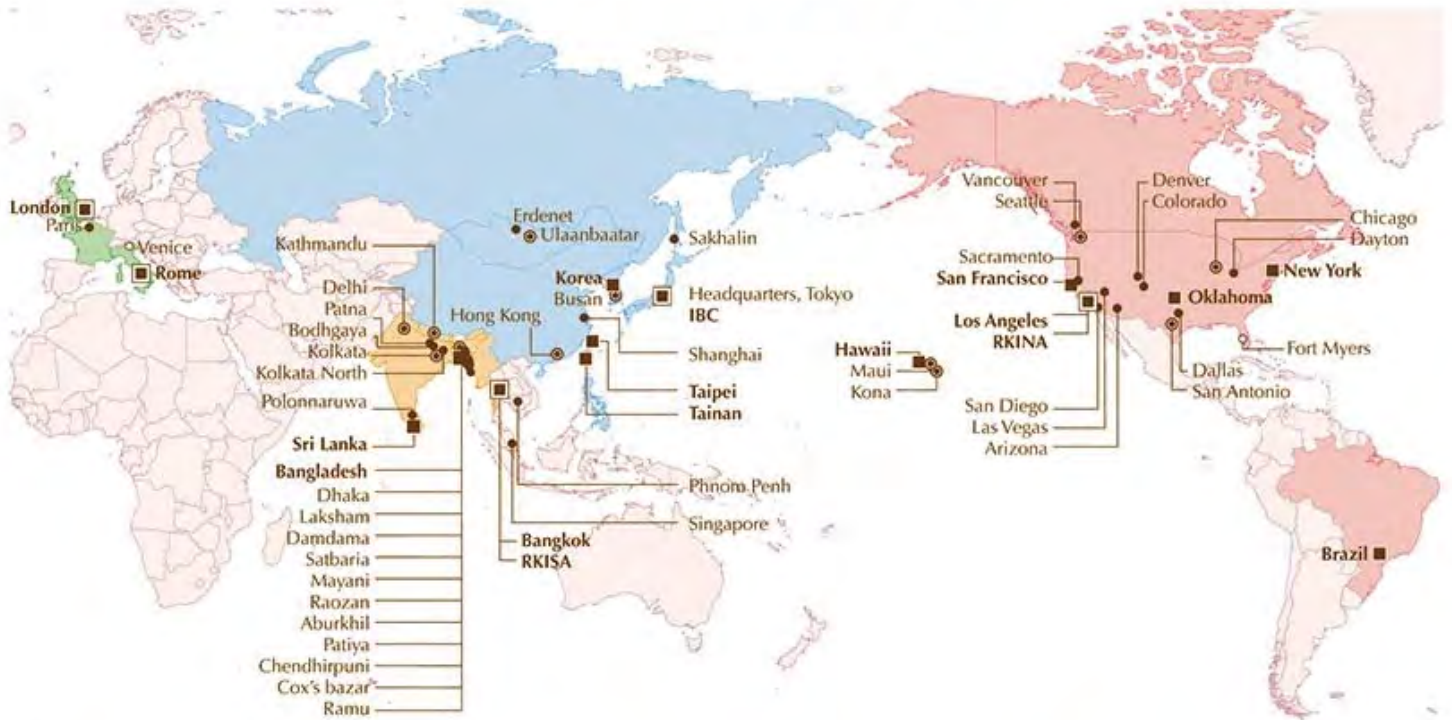

Rissho Kosei-kai International

Make Every Encounter Matter

A Global Buddhist Movement

Information about
local Dharma centers

facebook

twitter

วารสาร Living the Lotus ยินดีรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากผู้อ่านทุกท่าน
หากท่านมีคำชี้แนะ กรุณาติดต่อที่อีเมลด้านล่างนี้
E-mail: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp